

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

S. Avrel. Avgvstini Confessionvm Libri X

Augustinus, Aurelius

Coloniae, 1646

Cap. V. Scipturæ simplicitatem præ Tulliana eloquentia spreuit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10120

tenlio Ciceronis, qui liber non extat, Augusti- Lib. de vi-
 nus primum affectum Sapientiae, & nauseam ta beata.
 vanitatis concepit, in quo adhuc à longe circum-
 volabat super ipsum fidelis misericordia Dei, quia post
 multos demum annos fecit, quod tum facien-
 dum in ejus libri lectione, velut eminus vi-
 dit.

2. Etsi immerſus flagitiis Auguſtinus, preces ta-
 men ad Deum ardentè fundebat, argumento
 efficaci Orationem eſſe bonæ mentis, ſaltem fu-
 turæ indicium, juxta illud, *Benedictus Deus, qui* Pſal. 65.
non amovit deprecationem ſuam, & miſericordiam ſuam 10.
à me. Metuant illi amotam eſſe à ſe miſericor-
 diam Dei, qui ipſi à ſe amovent omne ſtudium V.S.D.ib.
 Orationis: & quibus ſupplicium eſt os ad pre-
 candum aperire. Tales aut impii ſunt, aut erunt.
3. Metuant parentes divinum judicium, qui fi-
 lios in vanitate & vanitati educant, illorumque
 innocentiam ſua indulgentia corrumpunt, ne ſpe
 excidant: & vel ſua, vel illorum morte præ-
 venti deliciis ſuis frui nequeant. Ecce pater Au-
 guſtini, qui domi ſuæ filium anno X V I æta-
 tis corrumpi permittit, de eloquentia ipſius non
 ſalute ſolicitus, vix eo anno elapſo, moritur:
 nam hoc capite patrem ante biennium defun-
 ctum memorat, cum ipſe ageret annum XIX.
4. Non rapiebant totum Auguſtinum libri gen-
 tilium, quamvis expoliti & veridici, quia no-
 men Chriſti non erat ibi, quod à matre cum la-
 ctè ſuxerat. Diſcant matres, quantum proſit fi-
 lios mature aſſuefacere ad uſum ſalutaris Nomi-
 nis; eſt talis inſtitutio ſubinde aut occaſio, aut
 adjumentum ſalutis.

C A P. V.

*Scriptura ſimplicitatem præ Tullianæ
 eloquentia ſprevit.*

1. **I**Taque inſtitui animum intendere in
 ſcripturas ſanctas, ut viderem quales
 eſſent. Et ecce, video rem non compertam

superbis, neque nudatam pueris; sed inces-
su humilem, successu excelsam, & velatam
mysteriis; & non eram ego talis, ut intrare
in eam possem, aut inclinare cervicem ad
ejus gressus. Non enim, sicut modo loquor,
ita sensi, cum attendi ad illam scripturam:
sed visa mihi est indigna, quam Tullianæ
dignitati compararem. Tumor enim meus,
refugiebat modum ejus: & acies mea, non
penetrabat interiora ejus. Veruntamen illa
erat, quæ cresceret cum parvulis. Sed ego
dedignabar esse parvulus: & turgidus fastu,
mihi grandis videbat.

V S V S.

Ostendit S. D. viam ad intelligentiam Scriptura-
rum esse humilitatem, sine qua spernitur nec in-
telligitur à superbis, & pervertitur ab hæreticis.
Sed vide, quomodo Scriptura creverit, cum
humili Augustino, quæ parva erat superbo: ita
ait jam humilis: *Quidquid homo extra Scripturam
didicerit, si noxium est, ibi damnatur, si utile invenitur.
Et cum ibi quisque invenerit omnia, quæ alibi inveni-
nerit: multo abundantius ibi inveniet ea, quæ nus-
quam omnino alibi, sed in illa tantummodo Scriptura-
rum mirabili altitudine, & mirabili humilitate discun-
tur.*

L. 1. de d.
Christ. c.
42.

C A P. VI.

*Manicheorum fallaciis seductus, Deum esse
corpus quoddam splendidum & infinitum
credidit.*

I. **I**Taque incidi in homines a superbe
delirantes & carnales nimis, & loqua-
ces; in quorum ore laquei diaboli, & vi-
scum confectum commixtione syllabarum
nominis tui, sed & Domini Iesu Christi; &
pa-